

Писарська Н. В.

Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»

Дяченко О. В.

Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»

Заверющенко М. П.

Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»

ЗАПОЗИЧЕННЯ ТА КАЛЬКУВАННЯ В ПЕРЕКЛАДІ ДІЛОВИХ ПАПЕРІВ: УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ АСПЕКТ

У статті зазначено, що в сучасному глобалізованому світі, де міжкультурна комунікація набуває особливої актуальності, проблема адекватного перекладу ділових паперів постає як одна з ключових у сфері професійного перекладознавства. Зокрема, особливої уваги заслуговують процеси запозичення та калькування в міжмовному трансфері між українською та англійською мовами, оскільки вони суттєво впливають на якість і точність передачі офіційної, юридичної та комерційної інформації. Доведено, що ділова документація є складним і водночас чутливим жанром текстів, що вимагає від перекладача не лише високого рівня володіння мовами, а й глибокого розуміння правових, культурних і лінгвістичних норм обох країн. У цьому контексті особливої ваги набуває питання про доцільність використання запозичень та кальок як перекладацьких стратегій.

Наголошено, що запозичення – це процес включення іншомовних елементів у текст без істотної зміни їхньої форми, який часто використовується для збереження термінологічної точності або коли у мові перекладу відсутній адекватний відповідник. Проте не завжди запозичення є виправданими. Іноді їхнє некритичне використання може призводити до плутанини, втрати змісту або стилістичних відхилень, особливо якщо існує усталений український еквівалент. Калькування, у свою чергу, передбачає буквальный або частковий переклад іншомовного вислову з збереженням структури або окремих його компонентів. У діловому перекладі кальки можуть виникати як результат прагнення зберегти формальну відповідність, однак часто вони порушують норми цільової мови. Крім того, перекладач повинен брати до уваги культурно-національні особливості: англomовний юридичний дискурс відзначається своїми лексико-синтаксичними моделями, які часто не мають прямого відповідника в українській мові, і навпаки. Саме тому іноді запозичення або калькування – це не просто перекладацький вибір, а необхідність, продиктована функціональною еквівалентністю. У підсумку вказано, що раціональне використання цих стратегій уможливорює створення точного, зрозумілого й правомірного перекладу, який відповідатиме як формальним вимогам, так і очікуванням реципієнта.

Ключові слова: переклад, офіційно-діловий стиль, запозичення, калькування, еквівалент.

Постановка проблеми. Інтеграція іншомовних запозичень в останнє десятиліття стала цілком звичним, з точки зору філології, феноменом, особливо в контексті офіційно-ділової комунікації. І така тенденція не випадкова, адже дані процеси характерні для епохи глобалізації, розвитку цифрових технологій, стрімких наукових досягнень. Відповідно до результатів останніх досліджень, загальна кількість запозичених слів в українській

мові складає близько 15%, що вказує на відкритість і гнучкість мовлення [3].

При цьому, англійська мова домінує у сфері бізнесу, юриспруденції та фінансів, що призводить до проникнення в українську мову значної кількості запозичень. Зазначене обумовлює потребу аналізу їхньої доцільності, коректності та відповідності мовним нормам. У зв'язку з активною міжнародною співпрацею українських компаній

важливим стає якісний переклад ділових паперів, зокрема договорів, угод та фінансової звітності. Однією з ключових проблем було і залишається питання точності перекладу, адже буквальне калькування може спричинити спотворення змісту або юридичні ризики. Також важливо зберігати баланс між використанням міжнародної термінології та автентичністю української ділової мови, що є частиною мовної політики та стандартизації.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

На зазначеному також наголошують у своїй праці Н. Варга, Х. Зикань, Е. Берта, які аналізують історію перекладацької діяльності в розрізі зарубіжного та вітчизняного контексту, характеризують ключові принципи типології перекладу, детально розкривають елементи функціонально-стильових труднощів та систематизують комплексні рекомендації по забезпеченню адекватності й еквівалентності в перекладі [1]. Стосовно специфіки українського перекладу текстів офіційно-ділового стилю висловлюється М. Маковій [5] та М. Чепурна [8]. Майбутнє перекладацької діяльності, зокрема із позиції використання інструментів штучного інтелекту, є предметом наукових розвідок А. Красуля, М. Турчина [4], Г. Григоренко [2].

Постановка завдання. Метою нашого дослідження є аналіз ключових тенденцій та пошук оптимальних мовних рішень, що дозволяють уникати некоректних конструкцій і забезпечувати якісний переклад ділових документів.

Виклад основного матеріалу. Переклад офіційно-ділової документації як процедура, котра вимагає певного набору філологічних знань, є особливо затребуваною у сучасному світі. Зазначене було та залишається актуальним у роботі державних структур, особливо в період стрімкої Євроінтеграції; кредитно-банківських установ; вітчизняного бізнесу, який виходить чи працює на іноземному ринку; в роботі громадських організацій тощо. У більшості випадків, при перекладі різного роду документації (інструкції, бізнес-плани, угоди, установча документація, медичні довідки, фінансова звітність і т. і.) основна проблематика зводиться до збереження спеціального стилю, для якого характерний високий рівень стандартизації, дотримання правил структурування, наповнення змістовної частини мовними оборотами (кліше), застосування стійких виразів.

Не можна не погодитися із думкою, висловленою М. Маковій, що при перекладі офіційно-ділових текстів важливо дотримуватися чіткої ієрархії інформації [5, с. 271]. Звісно, в ході адаптації тек-

сту, котрий буде сприйматися іншомовним реципієнтом, найважливіше не лише донести ідею та передати суть, але й уникнути будь-яких амбівалентностей, зберігаючи максимальну точність. Тому не випадково перекладачі воліють прагнути до культурної еквівалентності. Зазначений підхід зводиться до заміни англійських термінів культурно і контекстуально аналогічними українськими відповідниками. У зазначений спосіб набагато простіше зберегти змістовну ідентичність понять і при цьому ефективно впливати на особу, якій власне адресований документ [1]. Наприклад, переклад терміну «customer service» як «обслуговування клієнтів» гарантує точне донесення цього поняття до аудиторії.

Диференціації в мовних регістрах, рівнях формальності і конотації обумовлюють необхідність адаптації термінів під час перекладу. Трансформація культурної адаптації полягає в доборі термінів відповідно до культурних норм мови перекладу. Наприклад, під час перекладу слова «cheap» з англійської мови цілком допустимою є похибка у сторону «доступності», що передає позитивну конотацію низької ціни. Аналогічно, переклад слова «blue-chip stocks» українською мовою означає «акції надійних компаній», що дає змогу перекласти це поняття у контексті вітчизняного бізнесу.

Порівняно із звичними для пострадянський країн способами заклику до дій, у мовних практиках європейських країн у переважній більшості фігурують ввічливість та усунення директивних настанов. Відповідно, адаптація різних форм привітливої комунікації полягає у зміні рівня прямоти відповідно до норм мови перекладу. Така трансформація особливо важлива для підтримання відповідного стилю спілкування. Наприклад, англійське прохання «Please, take this suggestion into account» може бути переведена як «прохання врахувати цю пропозицію». З цією метою в англійській мові звикли вживати дійсний та умовний способи дії дієслова, які передаються еквівалентними формами в перекладі:

We would be grateful if you could confirm that this company settles promptly on due dates – Ми були б Вам вдячні, якщо Ви могли б підтвердити, що ця компанія вирішує всі справи в установлені терміни [8, с. 209].

Не дивно, що за таких умов при перекладі часто вдаються до запозичень, що являє собою процес і результат переходу з однієї мови в іншу слів, граматичних конструкцій, морфем, фонем; найпоширеніший вид мовних контактів. Запозич-

чені слова – це іншомовні слова, які повністю увійшли в лексичну систему української мови, тобто пройшли цілковиту інтеграцію. Вони набули лексичного значення, фонетичного оформлення, граматичних ознак, притаманних українській мові, вживаються в різних стилях, пишуться літерами українського алфавіту. І хоча за останній період значна кількість філологів апелюють до потреби збереження чистоти мови, все ж глобалізаційні процеси залишають свій відбиток на мовленні фактично кожної країни світу.

Такий спосіб виправдано вважають найпростішим із точки зору збереження змісту без перекручення. Наприклад, у правовій сфері терміни по типу «імпічмент», «прецедент», «резидент», «депозитарій», давно стали невід’ємною частиною офіційної української термінології, хоча свого часу вони слугували неологізмами. Їх запозичення з англійської, латини чи французької стало необхідним для точної передачі правових реалій, притаманних міжнародному праву. Крім того, запозичення дозволяють інтегрувати українську мову у світовий фаховий дискурс. В останні роки офіційні документи дедалі частіше готуються з огляду на міжнародні стандарти, тому збереження усталеної термінології через запозичення спрощує комунікацію між країнами та інституціями.

Загалом, використання слів з інших мов в українській має різноманітні причини. По-перше, історичні та культурні зв’язки. Українська культура та історія налічує нескінченну кількість зв’язків з іншими народами та культурами. Вивчення і запозичення слів з інших мов відображає такі процеси і сприяє збагаченню української мови новими поняттями та ідеями.

По-друге, мова йде про брак адекватного вираження в українській мові. Часом перекладачі вимушені запозичувати слова, бо в українській мові немає відповідного терміна чи поняття. Подібна ситуація є особливо актуальною в певних галузях знань, таких як технічна і наукова сфера, хоча навіть у побутовому спілкуванні англomовна спільнота оперує поняттями, дослівного перекладу яких не можна знайти в українській мові (до прикладу, *fomo* (*fear of missing out* – страх пропустити щось важливе / цікаве), *bumf* – працювати з документами (листами, договорами тощо), тобто займатися паперовою роботою, від якої в підсумку стає нестерпно нудно [9, с. 84]).

Також одним із чинників є обмін культурними цінностями. Безперечно, такий фактор як запозичення слів допомагає обмінюватися ідеями, цін-

ностями та культурними елементами між різними народами, що стимулює збагачення української культури і мови новими й цікавими концепціями, поняттями. Сюди ж ми включаємо простоту та зручність, адже деякі слова мають насичене значення і точність вираження, які нелегко замінити українськими аналогами.

Запозичені слова часто не є повними синонімами до українських еквівалентів, що підтверджує їхню стійкість і широке використання в російській мові. Якби такі слова повністю збігалися семантично, вони конкурували б і витісняли одне одного, борючись за право використовувати конкретне поняття. Однак у більшості випадків запозичення та їхні еквіваленти можуть незначно відрізнитися, мати різне забарвлення або спрямованість, що виокремлює культурні особливості та визначає становище двох країн у сучасному світі. Таким чином, частково англійські запозичення можуть ужитися поруч із українськими еквівалентами, оскільки вони мають більш спеціалізоване і вузьке значення. Іншим фактором, який впливає на популярність запозичених слів, є їхня фонетична схожість із рідними дублікатами. Незважаючи на те, що їхні значення здатні бути абсолютно різними, сам факт, що нове слово звучить знайомо, сприяє його поширенню серед населення. Прийняття нового слова також залежить від його новизни та позитивної конотації, що призводить до відмови від старої версії вже наявного синоніма, яка має більш негативне відповідне значення мовної одиниці. У таких випадках змагання між запозиченням і його дублікатом можна охарактеризувати не як лексичну заміну, а як лексичне доповнення.

Як правило, запозичення групують за різними категоріями, серед яких:

1) Інтернаціоналізми: слова, утворені здебільшого з грецьких і латинських елементів і широко поширені в мовах усього світу: *агітація*, *гальваніка*, *гарантія*, *декорація*, *депресія*, *дежавю*, *дилер*, *драма*, *дрифт*, *жакет*, *ілюмінація*, *інтелігент*, *інтелігенція*, *інфекція*, *квадр*, *канон*, *конфігурація*, *кореляція*, *мануфактура*, *манускрипт*.

2) Варваризми: слова або вирази, не повністю засвоєні мовою запозичення слова, найчастіше пов’язані з граматичними труднощами: *нік*, *кежуал стиль*, *саундтрек*, *біл-борд*, *сплін*, *гаджет*, *гуру*, *гламур*, *джанк*, *дилер*, *інтоксикація*, *лаг*, *нуб*, *релакс*, *ремейк*.

3) Екзотизми: слова і вирази, запозичені з інших, часто маловідомих мов, які використовуються для додання особливого місцевого коло-

риту мови: *маркетинг, делібаш, комікс, манга, модерн, булонка, харакірі, самурай, томагавк, мачете, юрта, вігвам, чум, гарем*.

В окрему групу ми вважаємо за доцільне виділити кальки: слова або вирази, створені за зразком іноземної мови, але з елементів рідної мови, що являють собою приховане запозичення, яке відтворює внутрішню структуру іноземного оригіналу. Словотворчі кальки, що дають переклад за морфемами іноземних слів. Наприклад: *хмарочос, фейк, логін, репост, дедлайн, пенальті, амбасадор, баг, овертайм, офф-сайд, постер, драйв, номінація, спонсор, ток-шоу*.

У деяких випадках калькування використовується поряд із транскрипцією і лексико-семантичною модуляцією. Існує також поняття напівкальки (тобто слів, які відповідають правилам граматики цільової мови) і часткового калькування (коли в перекладі використовується тільки частина слова). Тобто напівкальки являють собою часткові запозичення слів і виразів, що складаються як з елементів вихідної мови, так і з елементів мови приймаючої. Прикладами напівкальки є *white collar* – білий комірець, *bed and breakfast* – номер плюс сніданок. Калькування поділяється на словотвірне, семантичне та фразеологічне.

Смислове (семантичне) калькування, або семантичні запозичення відображає ідею того, що споконвічне слово набуває нового значення під впливом іноземного зі схожим первісним значенням. Наприклад, в українського дієслова «торкатися» з'явилося нове значення «хвилювати, викликати співчуття» під впливом аналогічного значення у французького дієслова «toucher» (торкатися, доторкатися): доторкатися глибин душі; «високий» у значенні найкращий, елітний – (*high school*), тіньовий у значенні незаконний – (*shadow business*), шокова терапія (англ. *shock therapy*). Фразеологічна напівкалька виникає, коли запозичують стійкий вираз, але перекладають тільки його частину: жовта преса – *yellow press*.

Поряд із вищезазначеними видами перекладу, коли використовується лише калька, необхідно звернути увагу на змішаний переклад. Часто виникає необхідність використовувати кілька методів перекладу одного терміна для більш точної та лаконічної передачі значення. Наприклад: континентальний клімат – *continental climate* (калька + транслітерація), *closed-source operating system* – закрита операційна система (генералізація), *data center* – центр обробки даних (конкретизація). Узагальнюючи вищевикладене, можна дійти висновку, що калькування дійсно є дуже

ефективним прийомом, що використовується для перекладу більшості термінів. Найчастіше за допомогою калькування перекладаються складні слова та словосполучення, котрі формуються з двох і більше компонентів, які найбільше поширені в перекладеному тексті [7].

У науково-технічних текстах транскрипції та транслітерації підлягають тільки терміни, що вводяться в ужиток. Для використання транслітерації можна не знати вимови вихідного слова, обмежуючись його зоровим сприйняттям. В свою чергу, транскрипція не залежить від написання. Генералізація – заміна слова (словосполучення) з більш широким (конкретним) значенням в оригіналі словом (словосполученням) із вузьким значенням у тексті перекладу. Генералізація також залежить від контексту і застосовується в тому разі, якщо мова перекладу не має специфічних понять, аналогічних поняттям вихідної мови. Потреба в узагальненні може бути викликана тим, що під час перекладу слова або словосполучення його словниковою відповідністю є ймовірність спотворення сенсу. Прикладами генералізації є: *discussion* – хід (дослідження), *result* – значення, *accessory* – технологія, *analyze* – (детально) вивчити.

В останні роки великі надії щодо оптимізації перекладу, в тому числі офіційно-ділових текстів, а також прискоренні роботи із ними покладають на технологію машинного перекладу, котру дедалі частіше намагаються об'єднати зі штучним інтелектом, з'являються нові моделі машинного перекладу на основі нейронних мереж. Формально в нову еру інтелектуального перекладу, вступив штучний інтелект оскільки здійснив принциповий прорив, характерний для технології машинного перекладу. Нині існує кілька платформ, які надають якісні послуги машинного перекладу з використанням штучного інтелекту, наприклад *DeepL Translate*, *Wordvice AI*, *Alexa Translations*, *Bing Microsoft Translation*. Проте, навіть в умовах стрімкого розвитку штучного інтелекту машинний переклад має безліч недоліків [2]. Здебільшого вони проявляються в інерційності та обмеженості текстового корпусу. Корпусні дані є основою для машинного перекладу. Суспільство стрімко розвивається, а мова, як засіб комунікації та самовираження людини, оновлюється і змінюється ще швидше.

Традиційний переклад здебільшого стосується перекладу однієї мови на іншу мову безпосередньо людиною, має більш тривалу історію розвитку, ніж машинний переклад, і керує якістю перекладу. Літературні переклади вимагають глибокого розу-

міння культурного фону вихідної мови, а також здібностей перекладача використовувати мову перекладу професійно і творчо. Високий рівень перекладу літератури з однієї мови на іншу не може бути виконаний з використанням машинного перекладу і повинен виконуватися перекладачами-людьми. У наш час, незважаючи на те що машинний переклад також можливо виконувати як синхронний і послідовний, часто виникають помилки, оскільки програма-перекладач не завжди правильно інтерпретує значення слів. Тому значущий синхронний і послідовний переклад повинен здійснюватися перекладачами-людьми [4]. Таким чином, стає зрозуміло, що традиційний переклад являє собою такий вид діяльності людського інтелекту, який не може бути повністю замінений штучним інтелектом. Машинний переклад можна порівняти з перлиною в короні штучного інтелекту, який потребує підтримки не тільки з боку інформатики та математики, а й з боку лінгвістики, психології, неврології, соціології, антропології та інших дисциплін. Тільки об'єднавши всі види знань і сформувавши потужну основу для дослідження в галузі машинного перекладу можливо подолати труднощі штучного інтелекту та продовжити розвиток у цьому напрямку. Складні, висококласні перекладацькі роботи не можуть бути повністю замінені штучним інтелектом. Приклади включають переклад літературних творів, класики, політичних документів, науково-технічних документів, ризикованих і відповідальних синхронних тощо. У цих випадках помилки, допущені в процесі перекладу можуть мати серйозні наслідки. Тому такі висококласні переклади мають виконуватися людьми з можливістю залучення технологій машинного перекладу.

Узагальнюючи вищевказане можемо зазначити, що мова йде про відображення так званих лексичних трансформацій під якими прийнято розуміти «спосіб перекладу нестандартних лексичних одиниць, що забезпечує їх перехід в іншу мову, за неможливості використання регулярних відповідностей у певному контексті» [6, с. 79]. До прикладів нестандартних мовних одиниць на рівні слова можна віднести науково-технічну

термінологію, спеціальну лексику, власні імена тощо. Враховувати контекст необхідно в разі появи в терміна нових значень або, навпаки, при звуженні його значення. Такі слова досить широко поширені в процесі перекладу текстів науково-технічного стилю. У наш час наука й техніка не стоять на місці: виникають як нові терміни, так і нові значення вже відомих термінів. Саме з цим пов'язана відсутність деяких термінів та їхніх визначень у спеціальних термінологічних словниках. Якщо в словнику немає нового слова (терміна), його слід перекласти дослівно, а потім підібрати відповідний еквівалент. Якщо же в мові перекладу ще немає необхідного еквівалента, слід скористатися лексичними трансформаціями.

Висновки. Отже, експансія англіцизмів, окрім задоволення номінативних потреб, зумовлена низкою факторів, зокрема мінімізацією неякісного (як правило, машинного) перекладу; мовною економією, бажанням звучати модно та тримати руку на пульсі останніх лінгвістичних трендів. Прослідковується значна кількість випадків інтеграції іншомовних концептів, що вже стали невід'ємною складовою офіційно-ділової комунікації, шляхом запозичення і калькування. Спростити процес перекладу конструкцій та досягти максимальної адаптації у відношенні до змісту – основне завдання, що стоїть перед мовознавцями на сьогоднішній момент.

Необхідно підкреслити, що в епоху, коли штучний інтелект становить основу машинного перекладу, співіснування людини і машини стає осяжним майбутнім. На цьому тлі баланс між традиційним і машинним перекладом стає важливою пропозицією. Справедливо стверджувати, що темпи розвитку штучного інтелекту будуть якісно змінюватися в міру збільшення обсягу введених і розроблених даних. У майбутньому загальний або розмовний усний переклад, а також переклад досить стандартизованих текстів, таких як прес-релізи, юридичні тексти тощо, може повністю виконуватися машиною. Перспективи подальших наукових пошуків вбачаємо у дослідженні викликів, пов'язаних із автоматизованим перекладом ділових документів.

Список літератури:

1. Варга Н. І., Зикань Х. І., Берта Е. Т. Вступ до перекладознавства (для студентів 2 курсу галузі знань 03 Гуманітарні науки спеціальності 035 Філологія предметної спеціальності 035.071 Філологія. Угро-фінські мови та літератури (переклад включно), перша – угорська освітньо-професійної програми «Угорська мова та література. Англійська мова. Переклад»). Навчально-методичний посібник / уклад. Варга Н., Зикань Х., Берта Е. Ужгород. ДВНЗ «УжНУ», 2023. 138 с.
2. Григоренко Г. Використання та аналітика штучного інтелекту у перекладацькій діяльності. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2023. Вип. 67. Т. 1. С. 219–224.

3. Іноземні слова в українській мові. *Cicerone*: веб-сайт. 2024. URL: <https://surl.li/wenrxz> (дата звернення: 09.04.2025).
4. Красуля А., Турчина М. Використання інструментів штучного інтелекту: порівняльний аналіз систем автоматизованого перекладу. *Львівський філологічний часопис*. 2022. Вип. 8. С. 108–113. DOI: <https://doi.org/10.32447/2663-340X-2020-8.17>
5. Маковій М. Г. Особливості українського перекладу офіційно-ділових паперів на прикладі фахової технічної документації із містобудування. *Актуальні проблеми освітнього процесу в контексті європейського вибору України: зб. матер. VII Міжнародної конференції*. Київ. нац. ун-т буд-ва і архіт. Київ: Ліра-К, 2025. С. 270–273.
6. Ребрій О. В. Сучасні концепції творчості у перекладі: монографія. Харків: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2012. 376 с.
7. Панченко О. І. До питання перекладу неологізмів. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського*. Серія: Філологія. Соціальні комунікації. 2020. Т. 31 (70) № 4. Ч. 2. С. 154–158.
8. Чепурна М. А. Особливості перекладу ділових текстів. *Філологічні студії*. 2015. Вип. 12. С. 204–210.
9. 8 есеїв про українську мову: (анти) підручник за ред. О. Деркачова. Брустурів: Дискурсус, 2018. 152 с.

Pysarska N. V., Dyachenko O. V., Zaveriushchenko M. P. BORROWING AND CALCULATION IN THE TRANSLATION OF BUSINESS PAPERS: THE UKRAINIAN-ENGLISH ASPECT

The article notes that in today's globalized world, where intercultural communication is becoming particularly relevant, the problem of adequate translation of business documents is one of the key issues in the field of professional translation studies. In particular, the processes of borrowing and calquing in interlingual translation between Ukrainian and English deserve special attention, as they significantly affect the quality and accuracy of official, legal and commercial information. It is proved that business documentation is a complex and at the same time sensitive genre of texts that requires not only a high level of language proficiency but also a deep understanding of the legal, cultural and linguistic norms of both countries. In this context, the question of the appropriateness of using borrowings and calques as translation strategies is of particular importance.

It is emphasized that borrowing is the process of including foreign language elements into a text without significantly changing their form, which is often used to preserve terminological accuracy or when there is no adequate equivalent in the target language. However, borrowings are not always justified. Sometimes their uncritical use can lead to confusion, loss of meaning, or stylistic deviations, especially if there is an established Ukrainian equivalent. Calculation, in turn, implies a literal or partial translation of a foreign language expression while preserving the structure or its individual components. In business translation, calques may arise as a result of the desire to maintain formal conformity, but they often violate the norms of the target language. In addition, the translator must take into account cultural and national peculiarities: English-language legal discourse is characterized by its lexical and syntactic models, which often have no direct equivalent in Ukrainian, and vice versa. That is why sometimes borrowing or calquing is not just a translation choice, but a necessity dictated by functional equivalence. The author concludes that the rational use of these strategies makes it possible to create an accurate, understandable and legitimate translation that meets both formal requirements and the expectations of the recipient.

Key words: translation, formal business style, borrowing, calculation, equivalent.